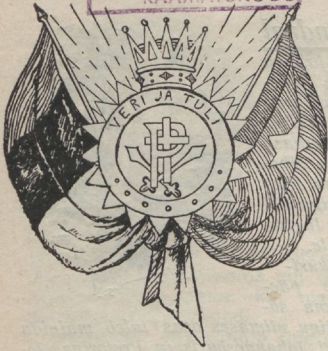

EESTI
AR RAHVUS-
RAAMATUKOGU

tsiaalne fond

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

Hind 15 senti.

Nr. 16

Novembrikuu 1930. a.

1930. a.

SÕJAHÜÜD

Päästarmee häälekandja Eestis

EDWARD HIGGINS
Kindral

WILLIAM BOOTH
Asutaja

GORDON SIMPSON
Tõlki koostaja ja Lätis

Riigiraamatukogu
M.

Kas ka sina võitled patukoletise vastu? (Eev. 6: 14—17)

PÄASTEARMEE TERRITOORIUMI PÄÄKORTER

Matisa iela 13, dz. 6, Riga

TERRITOORIUMI PÄÄKORTERI MÄRKUSED

Üldsekretärilt

Territoriaal-komandör. Meie juht on nüüd külastanud igat keskust territooriumil ja teeb praegu kavatsusi edaspidiseks töö arenemiseks mitmesugustel aladel.

Lisaks kadettide ametisse seadmisele Riias 5. novembril tahab kolonel tutvustada ka uusi Eesti ohvitseride Tartus 8. ja Tallinnas 10. novembril.

Territoriaali pääkorter on praegu tegevuses kavade kokkuseadmisega, nagu kadettide ametisse seadmine, väljaohvitseride lahkumine ja esimene rahvuslik üleskute rahaliseks toetamiseks.

Meie oleme õnnistatud usuljete ohvitseride hulgaga, kes teevad oma tööd selja taga Jumala auks ja Tema riigi levitamiseks.

Lahkumiskäsu on saanud järgmised ohvitserid — kapten Jõrgensen, leitnant Bernard Tallinn I, leitnant Matveus Tallinn II ja paigutused teatatakse omal ajal lisaks teistele muudatustele.

Lõikuse pühad. Teated korpusetest räägivad hästikülastatud koosolekuist ja suurest abist sõduritelt, ja meie tahaksime tänada kõiki, kes aitavad kaasa toetada meie tööd.

Samaritiinne töö. Loodetakse varsti alustada toetuse andmist supi ja riiete näol kõige vaesematele, ja meie palume omi sõpru saata vanu riideid, jalanõusid jne. meie ohvitseridele ehk pääkorterile, et meie võiksime kõrvaldada mõnegi häda, vähemalt kõige vajalisema.

Read vanglamüüride vahelt.

Olen saanud viis nummert „Sõjahüüdu“, mille eest südamilikult tänan. Läbilõetud numbrid andsin edasi teistele. Kuid kahjuks on sinne maa üpris kaljune...

Sügis.

Päevavaheld suvi närtsis, lämbus sügisvutt. Päike helendab, mis juba piiralt hallist pilvemüürist, viimseid kiiri heidab päale maa. — Säntavand veripärlid, kattes rohtu igal pool kui nutud leinapisarad suve tardund laibal. — Külmast halvat liblik jõuetu veel tiibu väris- tab, ei enam lendu tõuse. Kõltnud lehti puudelt libiseb, alla kaduvuse sängi. Tuule- hingus tundub põhjast tasa õhtuameras, hüilib alla hallaõõ.

Varsti katab valge samet elutud maailma, kõik on surnud. Inimene, elad kauem kui kõik lilleaas ja suvi, aga mitte palju kauem. ... Kardad surma, kardad mõelda sellele. Milline see ahastus, kui ta kord su ette astub, sest su süda armastusest tühi, selle vastu, kelle tahtmisel see sünnib, ning sa hukkad!

Aga kevadell taas õitseb elu täies ilus — surm vaid oli uni, elu — see jääb igaveseks.

K. L.

Päästearmee ohvitserid.

Mõne aasta eest väljendas avalik arvamine mõne tähtsa tunnustaja kaudu oma seisukoha Päästearmee ohvitseride suhtes. Olles võetud mitmesugustest ühiskondlikest olukordidest, olid need tunnustused huvitavalt mitmekesised hariduslikus kui ka vaimilises mõttes. Kuid üldine vaim ja väljendus andis Päästearmee ohvitseride kohta kokkuvõtliku iseloomustuse — ennasalgav pühendus.

Vaimu, mis elustab mehi ja naisi, kes on ohvitserid Päästearmees, võib iseloomustada ühe sõnaga — enesalgalmine. Terav mõistus, suur organiseerimisvõime, korraldamise anded mitte väikeses ulatuses, haruldane algatusjõud, kirjanduslikud kogemused, elav kõneand — kõike seda võite leida Armees ohvitseride seas. Tema laialdane mitmekesine organisatsioon pakub rikkalikke ja vaimustavaid võimalusi igasuguse vaimuandega inimesele.

Kuid üht asja ei või Armees pakkuda — ainelist tasu, mis vastaks suurtele vastutuskormadele ja ülesandele. Vaadeldes riigiteenijate kõrgemat klassi, on tähtis tähendada, et era-ametnikkude tööd tasutakse küllaladalt, ja nende pühendus oma kohustuse vastu tunnustatakse lugupidamisega ja au-märkidega.

Niisuguseid kõrvalisettevõtteid ei paku Päästearmee oma ohvitseridele. Kõigil aladel on mehi ja naisi, kelle jõud ja võimed valitsevad mõjurikkalt, ja kasutoovad seisukohad on neid valinud tegema äriilist või tööstuslikku karjääri. Kuid jumalikul mõjulusel on P. Armees ohvitserid otsustanud oma anded ja energia anda Armees kasuks, et sellega teenida moraalselt ja aineliselt elust välja-tõugataid, abitauid, ebaõnnestumise ohvreid ja kurjuse orje.

See on üks suurim tegur Armees üleilmilises levimises — suur hulk mehi ja naisi, kes andumusega selja pööranud maailma väärtustele — rikkus, kuulsus, au — ja kes on vabatahtlikult allunud enda isiklikele vaimilisele kasvamiselle jumalariigi edendamiseks. Selle loobumuse, selle aulise vaesuse vastuvõtmise on täie südamega alla kirjutanud iga päästesõdur. Kuid see pole temale häbi, vaid selles on tema au.

Tähtis teadaanne.

Moodustatakse korpuse kadettide brigaad Eestis.

Territoriaal-komandör on otsustanud sisse seada korpuse kadettide süsteemi Eestis, arvates jaanuarist 1931 a. Esimene korpuse kadettide pühapäev peetakse igas korpuses 23. novembril ja loodetakse, et palju noori inimesi tahavad endid üles anda, et kasutada selle suurepärase süsteemi võimalusi enesearendamiseks jumalariigi huvides.

Otstarb ja tingimused:

1. Korpuse kadett on noor salvatsioonist, kes sooritab õppe- ja harjutusekursuse enese korpuses, selleks, et saada õigusi tegevaks tööks Päästearmees.

a) Kas korpuse kadettist võib saada ohvitser, on oleneb täiesti iga isiku edust, olukordadest ja võimetest, tervise, usu ja oskuse suhtes.

b) Juhustel, kui ohvitseriks saamine pole võimalik, tõstab õppimine korpuse kadetina tuleviku töö väärtust lokaal-ohvitserina ja sõdurina.

2. Iga noor, kes tahaks saada korpuse kadetiks, peab, kui võimalik, saama luba

Kindral

on praegu juba lõpetanud oma ringreisid Aafrikas ja on ühes proua Hig-ginsiga teel koju Inglismaale.

Suuri-mate päevadena sõjakäigu viimases osas tuleb mainida päevi Johannesburgis ja Pretorias. Johannesburgis, kus asub territooriumi pääkorter, juhatastad nad kongressi koosolekuid. Kindralit terovitas siin siidamilikult kindral-kuberner krahv Athlone, samuti kindral Smuts ja teised mõjurikkad külalised. Kõigis kõnedes tõsteti esile Päästearmee teened pärismaalaste seas, ühtlasi väljendati ka suuri ootusi tulevikuks. Viimane koosolekuist lõppes 207 päästmist ot-stjaga kahetsuspingil.

Minu pärlid.

Hiljavad pärlid ei või kõita: Minu pärlid hinged on. Surematuid hingi võita, Selles ainult õinne õnn.

Teised võivad püüda vara Maisel kokku kraapida. Võiksin kõik siin anda ära, Kui saaks hingi võita ma.

Rikkaimad on siin maailmas, Kellel palju hingesid — Kes on külvand pisar silmas, Kogund palju vihkusid.

Issand, hinge kahju anna Mulle põletavat siin, Kolgatale tähti kannna, Kus ma näen kui suur su piini!

Peeter Sink.

Ühelt ehk mõlemilt vanemalt, ehk hooldajalt. Sooviavaldaja, kelleks võivad olla mõlemist soost isikud, peab

- olema üle 14 aasta vana.
- olema tegutsenud junior- või senior-sõdurina vähemalt 2 kuud.
- alluma ettekirjutatud kursuse läbivõtmisele, juure arvatud kirjallikult tunnind igas kuus, ja nii palju kui võimalik osa võtma nõupidamisest ja teistest koosolekuist, kui see vajaline.
- riietuma lihtsalt, ja peab olema valmis kandma vormi kohuste täitmisel.

1) Täielist vormi võib kanda võimaluse järgi, ja p e a b kandma üle 18 vanusel.

2) Sooviavaldajad alla 18 a. vana, kes ei või omada täit vormi, peavad seda tegema võimalikult ruttu, ja vahepeälkandma vähemalt „P“ tähte või kilpi ja korpuse kadeti märki, samuti Armees kübarat (ütlarlapsed) ja kamsoni või müüsi (poisid).

e) olema valmis saada ohvitseriks, kui ta on üle 18 aasta vana, ja kui ta on selleks soovi avaldanud.

Sooviavaldus.

Sooviavaldus peab tegema koke korpuse juhtivale ohvitserile, kes annab edaspidiseid juhtnõure.

Henry R. Pennick,
Üldsekretär.

Kui lapsed magavad.

Enese üle kaebamine — rööbib õnne.

Kirjutanud kahe lapse ema.

„Ema, ma ei usu, et tädi Alice ar-
„E mastab mind niisama kui öde,“
usaldas minule Junior, kui ma pan-
nida teda sel õhtul voodi.

„Mispärast, mis sunnib sind seda
ütleva?“ küsisin mina.

Varsti ta nimetas asjaolu, et tädi
Alice (ta onu pruut) oli saanud Nan-
cyle postiga nuku, kuna tema ei ole
mädagi saanud. (Üut varandust sel
hetkel kaisutas sääli lähedal terve,
väike ema).

Ma tunnistan, et tema viieaastasele
mõistusele oli raske aru saada ni-
igustest hoolimatusest, kuna tema
kurtmises tundsin ma oma kurvastu-
seks kindlat enesekaebuse tunnus-
märki. See tekitab minule suurt mu-
ret, et sarnane asi ei areneks minu
lastes.

Asjaolu oli see, et tädi Alice kü-
lastas meid esimest korda nädal aega
tagasi, mil Junior veetis mõned päe-
vad oma vanaemaga. Muidugi ta ei
näinud tädi ja tundis teda ainult
kuulmise järgi, nagu Nancy sõbrali-
kult kõneles tema nimest.

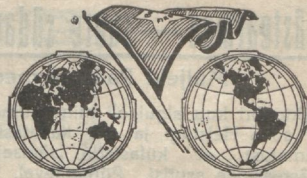
Kuid sel õhtul, kui ma istusin ta
juures voodi äärel, meie jõudsime ot-
susele, et palju enam oli tema ise
see, mitte aga Nancy, kellest eriti
lugu peeti. Külastamiseks vanaema juure
oli haruldane nauding mõlemale lapse-
le, ja Nancy oli see, kes jäeti koju.

Ma tundsin, et minu väike poisike
sai täielise võidu oma eelmiste hal-
bade tundmuste üle, sest kui ma
hakkasin lahkuma, ütles ta: „Ema,
mina olen rõõmus, et Igaüks armast-
ab minu õekest, ja kui tädi Alice
jälle tuleb, siis ma tahan püüda, et
ta armastaks ka mind.“

Järgnev on mälestus ühest kurvalt
eksinud sõbrast, kes oli minul mõne
aasta eest. Ta oli mitmes suhtes ar-
mas tütarlaps. Temal oli keskkooli
haridus, imestamisväärilised ülalpi-
damise kõrged aated ja ta oli
väga kütkestav vaatlemisel. Aga
koosviibimine temaga näis ole-
ma äärmiselt igav, sest enese-
kurtmine juhtis teda avalikkudele
eksitustele, mille üle ta oleks
pidanud täiesti valvama.

Kellegi raskused polnud iialgi
niisured kui tema omad, kuna

Veste meie laste-emadele.

Rahvusvahelised uudised.

Põhja-India. Oberst-ltn. Madsen
küllastas kaht röövlisuguharude asun-
dust ja pidas koosolekuid. Ta kirju-
tab selle üle: „Noored inimesed jät-
sid minule eriliselt häa mulje, ma
lootan, et meie võime tulevikus saada
neist asundustest mõne ohvitseri. Matk
oli raske. Palavus tõusis 108 kraadini.
Ohvitseri korter oli täiesti maetud
liivatormis. Kuid hoolimata tormist
pidasime oma koosolekuid. Mõned
noored inimesed olid käinud miili
kauguse maa, et viibida koosolekul.“

Ida-India. Major Dunn, päästekodu
naisjuhataja Kalkuttas, pidi ühes saat-
jannaga ära käima pika maa jalgsi.
Teel kohtas ta autot, ja neid paluti
astuda autosse. Kõneluses sõbraliku
autoomanikuga, küsis major temalt,
millest see tuleb, et ta on nii sõbra-
lik Päästearmee vastu. Ta vastas, et
ta küllastas Armeed koosolekuid olles
veel omal kodumaal Inglismaal, ja
nende koosolekute mõju on teda aid-
anud kõik kümme aastat, mil ta
viibib Indias, elada hääd elu ja hoi-
duda kõigest ilmalikust lõbust.

Saksamaa. Komandör Evangeline
Booth, Asutaja tütar ja üks andeka-
maid tema perekonnaliigetest, külas-
tab novembris Saksamaad ja peab
palvapäeval, 19. novembril, suuri koos-
olekuid Berliinis. Komandör on juba
25 aastat tööjuhataja Ühendriiges ja
selle aja jooksul on töö seal tõusnud
aimamatule kõrgusele.

Jaapan. Komandör Yamamuro pi-
das Tokios ühe kõne ringhäälingus.
300 miili kaugel kuulas üks naine
seda kõnet oma kodus ja oli süga-
valt liigutatud. Ta tundis igatsust,
veel rohkem kuulda kristlikust evan-
geeliumist, kuid ei teadnud, kuidas
ta astuda lähemasse ühendusse
Armeega. Kuis üllatatud oli ta, kui
järgmisel päeval anti temale tänaval
lendeit, et Armeed avab tule samal
õhtul Amagasaki's (samas lin-
nas, kus elas naine). Esime-
sena astus ta saali, esimesena
oli ta kahetsuspingil ja väljen-
das ühtlasi soovi, saada pääste-
sõduriks.

soovitud eesõigused ja hää õnn tulid
Igaühele, kuid mitte temale. Lühidalt,
tema olukorda ei saanud võrrelda
teistega. Nõnda mõttes tema alati
enese üle nurisedes, ja mõistuses va-
bandas ta omi inetuid eksimusi. See
on eeskuju, mis kindlasti ei vaja jä-
reltegemist.

Sel hommikul oli minul juhtumus,
mis sarnanes tolele õhtusele sünd-
musele. Junior ärkas üles vähe hil-
jem kui harilikult; tema väike öde ja
mina lõpetasime juba hommikueine,
kui ta astus söögituppa. Tema esi-
mene pilk avastas, et Nancy istus
minu kõrval, tema kindlaksmääratud
kohal. Tema varahommiku tundmus-
tele oli see põhjus, vigastatud pai-
gale haava juure lisada.

Nähes seisukorda, kuna ma mär-
kasin suuri pruune silmi kahtlaselt
(Lõpp 8. leheküljel)

Samaritiitline töö Eestis.

*Territoriaal-komandör on otsus-
tanud abistada samariitlast tööd
Tallinnas ja Tartus novembris,
ning seada ametisse ohvitserid
sellesse erilisse tööharusse*

*Ohvitseride-samaritiitlaste töö sei-
sab eriliselt vaeste huvides. Hai-
gete külastamine, surijate tröösti-
mine, toiduainete ja riietega var-
rustamine ning lootuse evangee-
liumi viimine õnnetutele.*

*Selleks, et edustada tööd ja
sisse seada supikõike, meie vajame
toetust rahvalt rahas, toiduainetes
ja riietes ja meie palume kõiki
aidata meid, et aidata abituid.*

*Annetused saata ohvitserile, kes
samaritiitlase tööd korraldajaks, ja
kes neid siis jagab neile, kes tõsi-
selt abi vajavad, pärast täpset
järelpärimist.*

*Aidake meid.
Henry R. Pennick,
üldsekretär.*

Päästearmee — suure südame ja pika käe organisatsioon.

Muljeid Päästearmee sotsiaaltööst Helsingis.

Oktoobri kuu algul oli minul juhus sõita Helsingi, ja siis kasutasin võimalust, et külastada säälsel Päästearmee asutis. Pühapäeval, 5. oktoobril otsisin üles Helsingi IV korpuse Templi, kus kohtasin obersteitnant Sjöblomi, kes sel päeval juhatas selles korpuses koosolekuid. Ma olin väga rõõmus kokku puutudes Helsingi salvatsioonistidega. Viibisin hommikul pühitsuskoosolekul, mille lõpul võisin tervitada ka ensain Dahli, kes Eestist pärit. Ensain Dahl oli mulle hiljem järgmisel päeval suureks abiks. Sama pühapäeva õhtul läksin jällegi Templi koosolekule, mis oli ühenduses sõdurite siseõnnumistamisega. Ma saabusin küll alles koosoleku keskel, kuid ob. ltn. Sjöblom toetudes minu hommikusele lubadusele, andis mulle koosolekul võimaluse esinemiseks. Tervitasin lähidalt saksakeelses kõnes, mis tõlgiti Rootsi keelde.

Esmaspäeval külastasin Päästearmee Soome pääkorterit, kus võisin jällegi kõneleda oberst-ltn. Sjöblomiga. Samas oli minul rõõm ja eesõigus lühikese pilgu heita Soome „Sotahuuto“ ja „Krigsropet“ toimetusse. Brigadör Hellqvist, kes juba hulga aastaid toimetanud Päästearmee häälekandjat Soomes, võttis mind lahkelt vastu ja väljendas vaimu, mis omane igale salvatsioonistile. — Suutes ajapuuduse tõttu vaid vähe aega viibida pääkorteris, ruttasin ensain Dahli ja brigadör Strandi saatel vaatama Päästearmee sotsiaal-asutis Helsingis. Kuna Päästearmee Soomes on tegutsenud juba 40 aastat, siis oli see eelduseks, et Helsingis

võin näha rohkelt tagajärge sotsiaaltöö alal. Ja see arvamine ei petnud. Et Päästearmee on pika käe ja suure südame organisatsioon, see mulje jäi kõige päält kahest Päästearmee puuhoovist, mis asuvad linna ääres, nagu ka kõik teisedki Armees asutused. Mõlemad puuhoovid, kus võimaldatakse töötamist tööliste, eeskätt aga tööpuudust kannatavatele, on püsinud juba ligi 20 aastat. Ühes töötatakse masinatel, mis päevas läbi saab väga suurel hulgal küttepuid. Siinsamas hoolitsetakse puude äraveo eest, ja nii kestab töö puuhoovis vahetpidamata. Teises puuhoovis antakse käsitsi tööd päevatöölisele. Samas on ka paberi sorteerimise ruum. Päästearmee ostab üles kõiksugu vana paberit, mille sorteerimise eest maksab tööliste, ja müüb siis sorteeritud paberi edasi vabrikutele, kes seda vajavad.

Täielikuma tõenduse Armees abiandvast käest saab juba meesteõomajast, mis on nii hädavajalised igas suurlinnas. Väikese õotasu eest — 2—8 Smk. — saab kodutu rändur puhta ja korraliku aseme, mida ta võib kasutada öösel magamiseks. Öömajas on 60 voodit. Juba varakult enne kella viit hakkab koguma öömajalisi ruumi. Alaliselt leiab aga külastajaid öömajaga ühenduses olev söögisaal, kus kehvad meeskodanikud võivad saada odavat kehakinnitust. Siin söögisaalis võib näha tõesti neid, kes õnnelikud on ka sellegi eest, mis nad saavad väheses raha eest.

Vastupidise, rõõmsa mulje saab Päästearmee laste-päevakodust, kus

(Järg 7. ltk.)

Kohustus Jeesuse vastu.

Üks mees ütles mulle: „Ma tahaksin teie poole pöörduda küsimusega. Mina elan puhas elu. Mul on hääl elukutse. Ma pole andunud joomisele. Ma pole iialgi varastanud. Ma olen aus ärmeees ja püüan läbikäimises teistega talitada südamentunnistuse ja õiguse järele. See, mida ma aga tahaksin teilt küsida, on: Kuigi minu elu on nii laitmatu, kas teie kindlalt siiski, et ma hukkun, kui ma Jeesuse Kristuse ära heidan, kuna ma ometi elasin kõlbiselt puhas, õigusepäraselt elu, ainult selle pärast, et ma Jeesuse Kristuse eemale tõukan?“ Ma vastasin: „Jah, kindlasti!“ Tema vastas: „Siis ma võin öelda, et see pole õige! Sellega pole kõik korras!“ „Oodake ühe hetke!“ ütlesin ma. „Oletage, et teie ema on parim naine maailmas.“ „Seda ta ka on,“ kinnitas mees. Mina jätkasin: „Kui nüüd see ema armastab teid rohkem kui ema harilikult armastab oma lapsi.“ „Seda ta ka teeb!“ vastas mees. „Kui nüüd teie ema oleks valmis häda korral jätma oma elu teie eest, et päästa teie elu.“ „Seda tegema on ta valmis!“ ütles mees. „Hää, kõik oleks nõnda, nagu teie oma emast väljendasite, täitsite iga päev korralikult omi kohustusi igatüü vastu, oma naise, laste, naabrite, oma äriinimeste, kõigi vastu peale ühe isiku ja see oleks teie ema. Kui teie nüüd kõigest hoolimata, mis ta teie hääks teinud, tõnavale viskaksite ja teda seal leseksite ning nälgidate ning viletsust tunda, mida teie siis endast mõtleksite?“ „Ma ütleksin, et olen alatu inimene.“ „Jah, siin on teil õigus. Aga nüüd kuulge mind. Jeesus Kristus on parem kui iga naine, kes kunagi elanud. Ta armastab teid rohkem kui iial on üks ema armastanud oma last. Ta mitte ainult sureks teie eest, vaid tema suri tõeliselt teie eest, kannatades koledat surma ristil Kolgal. Kui teie nüüd iga elava inimese vastu täidate omi kohustusi, aga Issanda Jeesuse Kristuse jätkamiseks kõrvale, mida teie siis peaksite endast?“ Ta vastas: „Nüüd ma näen: ma olen alatu inimene.“ Torrey.

See oled minu Jeesus.

Mu usuval Jeesus —
see kõikumata jääb,
kui tema hinges asub,
kõik muu siis tühjaks läeb.
Kui dogma tume vari
kord langeb vahele,
siis tuimaks muutub süda,
ja hinges kahele
saab otsusele ruumi:
kas nii või teisiti?
Ei — usku see ei murra;
kui dogmad korrakski
mu hingest kaovad,
mul usk siis hinges kasvab,
kõik tusad vaovad.
Suur Jeesus — Sinu hiilgus
ei tohi kustuda!
Mu hinge oma Vaimu
nüüd rohkem vala Sa.
Nii oled minu Jeesus,
nii räägib Sinu vaim.
Kui Sina hinges asud,
siis õitseb õnne taim.
Ja maise armastuse
ma kuigi kaotaks siin,
siis oma kannatuse
ma usu ohvriks viin. A. K.

Päästearmee noorsootöö Soomes on suure ulatusega ja kõigil aladel. Pildil näeme pionieride hulka ühel väljasõidul järve ääres

SÕNUMID

mis valgustavad eluteed

Asutaja sõnad kandidaatidele.

Pole kutsutud, ütlete teie! Lähendage oma kõrv Piibilele ja kuulake Jumalat käskimas Teid minna ja välja kiskuda vae-seid patuseid tulest. Lähendage oma kõrv rõhutud ja vae-vatud inimsoo südamele ja kuulake tema halatsemisvääri-list kaebet abi järele. Kuulake lastehüüdu — kuidas nad kaebavad. Minge ja seiske põrguvärvavates ja kuulake kadunud hinge-de palvet, et läheksite nende isa, laste, ema ja sõp-rade juure ja takistaksite neid tulemast siia. Ja siis vaadake Kristuse palesse, kelle armu teie ütlete omavat ja kelle käske ja sõnu teie ütlete kuulvat, ja öelge Talle, et teie tahate ühineda võitlejate hulgaga, et kuulutada Tema armu kogu maailmale. Siin nad on! Noori mehi ja naisi vastavas vanu-ses, kõrguses ja jõus, rohkete vaimuannetega, ja julgeid meie vajame. Nad võivad laulda, marssida, mängida ja palvetada just sel viisil kui meie vajame. Kes tahab vastata kulsele?

Teie ütlete, et nauding paneb värisema! Küsige tulest pääsenud inime-selt, kas tal kunagi on rõõmsat ärevust, mis sarnaneks sellele, milleks tal ees-õigus esineda, kui ta võitleb oma tee läbi pimestava suitsu ja vabastab hukku-vaid inimesi, kandes neid oma õlal, redelit mööda alla ja andes üle neid oota-vale juubeldavale hulgale all.

Otsusta, noormeese, arvesta lahkumist, loobumist, raskusi, võimalusi saada põlatud, koju saadetud, haavatud, tapetud ja valesti mõistetud. Tee seda Tema pärast, kes ohverdas kõik, et päästa sind ja kes kutsus sind võtma oma rist ja: „Minge kõige maailma ja kuulutage evangeeliumi jne.“

Märkus kandidaatide asjus: Noored mehed ja naised üle 18 aasta vanad, kes tahavad end ohvrIDA Päästearmee teenistusele, astugu ühendusse kandidaatide sekretäri-ga T. Pääkorteris Riias, Matisa tän. 13 või kõnele-gu Päästearmee ohvitserile nende linnas või piirkonnas.

Lahkumas — lahkunud.

„Ta on lahkunud,“ ütles rahulikult haava-
arst, kui ta katsus pulsi sureval sõduril, ja siis laskis külma eluta käe langeda. Need on lihtsad sõnad ja rutu öeldud, kuid nad läbistasid mind noolena.

Lahkunud — kus kohalt? Tööst, löbu-dest, maailma askeldustest. Mugavast kodu-dest ringist, kus armastus valitseb, maailma sõprustest ja kõigest, mis täitis mõtteid ehk eksitas lootusi eluajal. Kõik on nüüd põrm ja veel üks hingeohe ja need on kadunud!

Lahkunud — kuhu? Alla surmavarju-desse. „Inimesele on seatud ükskord surra.“ Võitlus peab tulema. Surnulina, kirst ja vaikne haud peavad tulema. Kõik, mis järele jääb inimesest, muutub varsti peotäis põrmuks. Lahkuvad lakkamatus rongis elavate vaimud alla surnute valda. Lugeja, — sina ja mina oleme varsti lahkumas.

Lahkunud — kuhu siis? Ma kuulen Jumalat kõnelemas! „Pääle surma on kohus.“ „Meie peame kõik ilmuma Kristuse kohtu-

järje ette.“ Kõik! Pange tähele seda, teie lugevad, teie noored, teie rõõmsad, teie ilma-likud — kõik Kristuse kohtujärje ette. Säält pole enam pääsemist. Teie olete lahkumas; veel üks pulsilööök, ja teie olete kadunud. Milline pühalik silmapilk — minек teisepoole.

Lahkunud — kuhu siis? Kes vastab meile? Kahvatud huuled on võib olla liig nõrgad, et rääkida. Maailma rikkus, suur au, elukasu ja õiglus ei ole midagi võrreldes sellega. Inimesed teevad neist palju, aga Jumala ees on nad kui midagi. Küsimus kerkib uuesti: kuhu? kuhu siis? Laseme Jumalat rääkida. „Kes usub Poja sisse, sel on igavene elu; aga kes ei usu Poja sõna, see ei pea elu nägema, vaid Jumala viha jääb tema päa-le.“ Suur kaalutlemine Tema kohtuotsuses on lihtne: Kristus või mitte Kristus. See on otsuse tegemine nüüd sulle, surija inimese, kui sinu puls enam ei tööta, või sinu silmad kustuvad. See küsimus on sinule, lugeja. On sul Kristus või mitte? Oled sa sõber või vaenlane? Oled sa uuesti sündinud või mitte? (Järg 6. küljel.)

Amy Johnson, julge naislendur.

Hoore neiu, kes oma lootuse pani Jumalale kui talismanile.

Ma asusin teele, kuno mind saatsid omaste palbed, ja palusin igapäev uut Jumala abi. Kui teie selle üle kahtlete, et on olemas kõrgem vägi, kes teie eest hoolitseb ja teid kaitseb, siis alustage midagi kardetavat, ja teie tulete veendumusele selle vae olemasolu üle. . . .

Neid sõnu väljendas kartmatu noor naine, preili Amy Johnson, (loe Emi Dschonson), kes kangelasena teostas üksinda suure lennu Inglismaalt Austraaliasse.

Palju kirjutati selle imelise lennu üle, kuid üle kõige seisab tema julgus, avada kogu maailmale oma lootust ja usaldust Jumalale kõigis oma plaanides, ja tunnustada, et kõigi saavutuste eest temal tuleb au anda mitte ainult enesele, vaid ka Jumalale. . .

Meie pilt kirjeldab kogemust, mis preili Johnsoni päale jättis sügavama mulje kui ükski teine tema „kaksteist tuhat miili pikk teekond.“

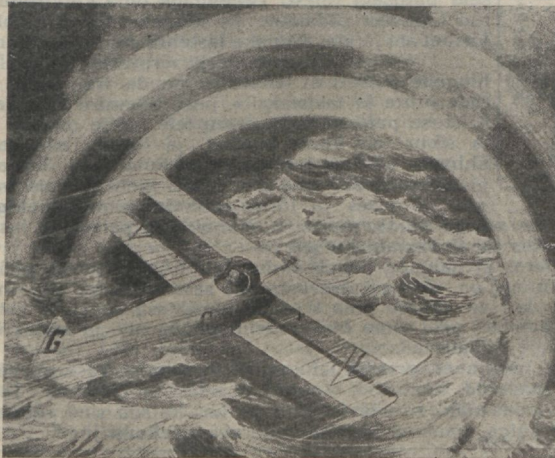
Tema lendas üle Jaava mere, see oli kardetavam ja raskem teekonna osa — sageli tõusis paks udu, mis temalt rõõvis võimaluse, näha teed.

Hirmus viimasada, mis selles maaosas on harilik nähe, sundis teda alla laskuma ainult mõned kämblad üle määsavaate lainete. Millised mõtted küll tulid tema meele! Nii lähedal võidule, võidule, mis kogu maailma üllataks ja annaks temale maailmakuulsuse, ja samal ajal kaktisused ees, mis tema lootust nii kergesti võisid purustada kildudeks.

Kuid vaatamata kõigele, ta ei kaotanud teadmist, et sünnib ainult see, mis peab sündima, — sest Jumal on taevast; tema vanemad palusid ka tema eest. Tema hakkas sosistama südamliliku palvet, ja usk ja lootus kasvasid

uuesti. Ära tundes, et see, „kes hoolitseb varblaste eest,“ ei unusta ka teda, ta omas tugevama tunnustuse kui ialgi enne, et Tema on huvitatud tema tühise linnusarnase masina üle, milles jõustus keegi, kes loodud Tema sarnaseks.

Peagi lahkusid pilved ja taevasse ilmus kahekordne viikerkaar — Tema endine seaduse märk. Palve päale oli vastatud — tema oli kõigest läbi jõudnud. Mõne tunni pärast ta oli juba üle laia

Tema hakkas sosistama südamliliku palvet ja . . . lootus kasvas uuesti . . . Ära tundes, et see, kes hoolitseb varblaste eest . . . on huvitatud tema masinast, milles istus tema . . .

vee ja seisis Austraalia rannal, kui kangelane — võitja, kui teemurdja ja julgusüdamline naiseeskuj. Tema ei lootnud talismanile ega teistele tühjustele, mis inimestele fooks nagu õne, tema uskus elavasse Jumalasse.

Mitte kõik meist ei või omada sellist au, nagu tema, kuid meie igaüks võime loota Jumalale ja Temale üksinda anda au selle eest, mida elus oleme saavutanud.

Ühe hetke jooksul, ühe minutiga. Olla Kristuses ja elada õieti, see on valmistuda surmale. L a h k u n u d — maksab meie kõikide kohta; L a h k u n u d — on varsti sama tõsiasi. Kuid kuhu? Kuhu? Kuhu?

Arvud kõnelevad Kristuse eest.

Seitsekümme protsenti maakera pinnast juhuivad kristlikud valitsused. 1820 a oli maailmas 600.000.000 inimest, kellest 5.000.000 olid usklikud. Sada aastat hiljem, 1920. a. oli 1.125.000.000 inimest ja 50.000.000 usklikke, nii et kui rahvaarv maailmas muutus kahekordseks, tõusis usklikkude arv kümnekordseks.

„Sõjahüüdu“ levitamas.

Ensain Granholmilt, Tartu.

Mine välja teede päale ja aeades ääre, ja saada need sinne tulema.“ Nii kõlas käsk. Kuidas me peame täitma seda? Võta pakk „Sõjahüüde“ käe alla ja mine välja ning lase „Hüüd“ kõlada. Siis võib olla sa isegi saad võimaluse äelda vahest mõne sõna.

„Olge hääd, võtke üks klaas!“ „Ei, tänan, ma ei joo.“ „See oli imelik. Mõtte kui mu tütar võiks jääda. Ma saadan teda teie juure, ehk ta võib saada paremaks.“ „Ja, aga siis peab proua ise näitama hääd eeskuj.“ „Võib olla. Ja kas ma võiksin saada ühe „Sõjahüütu“, siis ma näen, mis on sääli kirjutatud.“

„On tarvis häid eeskujusid, mitte ainult häid soov. Aga kui isa ja ema istuvad kõrtsis, kes annab siis lastele hääd eeskujut?

„Ostke „Sõjahüüdu“! „Ei, tänan, meil on olnud küll sõda, nüüd tahame saada rahu.“ Ma näitan pudelile. „Sääli seisab teie hullem vaenlane, mille vastu peate võitlema.“ „Pudel! See on mu parim sõber!“

Saatan on olnud petja algusest päale. Tema oskab kunsti. Ta võib teha musta valgeks. Keegi peab teda saatma häbiselt. Tahad sa aidata kaasa?

„Kas see on tõesti võimalik, et inimene võib elada piirritseta? Mina küll ei saa.“ „Jah, see on võimalik, sest Jeesus Kristus võib päästa kõigest patust.“

Seltsiline, ära kaeba, et sa saad nii vähe võimalusi tunnustada koosolekul. Tunnustus kõrtsis võib olla saadab rohkem kasu.

„Sõjahüüdu“ kõikjal! Ja, ma ostan küll selle ja kahel põhjusel. Ma tulen Lõuna-Ameerikast, kus ma olen näinud teie tööd. See on esimene põhjus. Teine on, et Hüüdu on hää leht. Sellepärast ostan ma alati „Sõjahüüdu“. Täna! Ja, meie püüame teha maailma heledamaks ja paremaks. See sünnib Jumala väes.“

Meie läheme valmistatud jälgedele; teedel, mida teised on valmistanud. Ärge laske kasvada rohtu teedele. Ja Päästearmee kahetsuspungile lähuvad teed igalt poolt.

„Teie olete hää ärimees. Teie oskate oma tööd. Teie müüte muidugi vähemal sada lehte päevas.“ „Oh ja, vahest rohkem ja vahest vähem. Kõik ei taha osta. Aga see on osa meie misjonitööst.“ „Ja, minge edasi. Ma soovin, et mul oleks sarnane usk kui teil.“

Need, kes töötavad patu teenistuses, on osavad. Ja neid on palju. Palju on tarvis, kes lähuvad Jumala tööle. Ja nemad peavad tegema oma kõige paremat. W. G.

Parem kui sotsialism.

„Sotsialism,“ seletas keegi tänavakõneleja, „võib teha inimesele uued riided!“

„Jeesus Kristus,“ hüüdis hääl rahva hulgast, „võib teha uue inimese vanades riietes, ja see on palju parem!“

Lahkumas — lahkunud. (Algus 5. lhk.)

See kõik puutub sinusse. Surijale on üksainus sosistamine Jeesusest — r a h u — magusam kui kõik meelitused, mis maailmal iial rääkinud ta kõrva. Lahkunud, oh, et see oleks Jeesuse nimega huulil ja Tema armuga hinges!

L a h k u m a s — lahkunud. Üks silmapilk ainult nende kahe sõna vahel, kuid milline muutus sündinud! Surm, kohus, igavik on tõsiasiadeks saanud. Saladused on selgunud. „Vanad asjad on mööda läinud, vaata, kõik on uueks saanud.“ Ja kõik see

Mis on pühitus.

Pühitus on mahavõtmine ja juurepanemine: ta võtab ära ja paneb juure. Ta koosneb tühjendamist ja täitmist — tühjendamine patust ja täitmine jumalaga. Ja see kahekordne töö on saavutatud, kui eeskujuks võtame Kristuse tema kahekordses ametis — Päästjana ja Elu. Meie Issand on muutmatult esitatud meile evangeeliumis neis kahes seisukorras: esiteks kui Päästja, teiseks kui Elu — Päästjana vabastama ja puhastama, Eluna elustama ja tegutsema. Sõna Päästja tähendab isikut ehk võimu, mis vabastab kurjast ja ülekohtust. Elu tähendab voo-ruust, mis annab midagi — mõnda uut ja väärtuslikku. Mõlemad toimingud leiduvad pühituses. See on olukorra täielik muutumine; surm läheb välja ja elu tuleb sisse. Patune elu kustutatakse; Kristuse elu astub asemele ja levides nagu puumahl, elustab see kogu olevust.

Kristuse surm fingib päästmist, Kristuse ELU päästab tegelikult. Meie loeme vastavas kirjakohas: „Sest kui meie Jumalaga oleme lepitatud tema Poja surma läbi, kui meie vaenlased olime; palju enam peab meid Tema elu läbi päästetama, et meie ju oleme lepitatud.“ Room. 5:10. Sama oli ka Pauluse läbielamine. Esiteks, ta oli ristilöödud Kristusega, teiseks, ta elas, siiski mitte tema, vaid Kristus elas tema sees. Paulus elas salvatult elu uusa läbi, ja tema läbi päästeti jatkuvalt inimesi.

Elu on mõjutatud jumalikust allikast, kui leiab aset patu surm. See pärast kästakse meid ühtlasi „arvata endid surnuks patule ja elada Jumalale.“

Lugeja, sa pead surema, et elada. Ole tühi, et saada päästetud, ja ole vaene, et saada rikkaks. „Ondsand on puhtad südamest, sest nemad peavad Jumalat nägema. Ondsand on vaimust vaesed, sest nemad peavad jumalariiki pärima.“

Päästearmee — suure südame ja pika käe organisatsioon.

(Algus 4. lhk.)

mitmeaialised lapsed, kelle vanemad on päeval tööl, leiavad hää ülalpidamise ühes toitmisega. Armas oli vaadelda neid väikesi, kellest noorim oli 6 nädalat vana, kuidas nad muretul energiliste naisohvitseride hoole all võisid olla nagu Jumala tiibade varjus. Oli juba õhtupoolik, ja mitmed vanemad viisid koju omi lapsi, et neid hommikul jälle saata sisse.

Üks vajalisemaid asutisi on Armeel Helsingis tütarlaste päästekodu. See asub kaugel kesklinnast, Tööli linaosas, kus juba algab männimets. Külastasime seda ühes ensain Dahliga, meesteõmaja juhatajaga vaimlisel alal. Vastuvõtt kodujuhatajalt oli südamlilik ja häätahtlik. Oli võimalik pilgu heita töötubadesse, kus tänavailt ja halvast elust päästetud tütarlapsed tegutsevad õblemise ja muude käsitöödega. Nad on siin eraldatud kõigest muust elust, aga omaette on neil siiski väga puhas elu, tubade sisseesed eeskujulik ja kristlik vaimus, et neile silme ette seada Kristust kui Päästjat.

Oli juba õhtu, kui pimeduses lõpetasime väsitava, kuid paljutasuva ringkäigu Päästearmee häätegevais asutistes. Küll jäi palju nägemata, ja

Meie võitlusväljalt

Esimene Päästearmee laulatus Eestis.

Esmaspäeval, 13. oktoobril oli Tallinna Päästearmees sündmus, mida võib pidada esmakordseks Eestis. Kuna laulatus Armeel rituaali järgi oli ennenägemata, siis kogunes sellele koosolekule saali täis rahvast. Laulata abilelu päästesõdurid Hans Valk ja Alice Lõoke, kes toodi läbi rahvahulga saalist pooldiumile. Peale sissejuhatava halleluuja-laulu ja südamliku palve ning „Sõjahüüust“ laulmise kõneles adjutant Molin, kellel esimest korda oli ülesandeks toimida sellist püha talitust. Ta võttis oma kõne aluseks Matt. 6: 31—34. Jeesus näitas lilledele ja lindudele ning ütles inimestele: ärge muretsege. Inimesed tunnevad liig palju muret oma elu-ülalpidamise eest, samuti ka oma eelolevate päevade eest. Inimesed otsivad õnne, aga mitte Jumala juurest. Noored abellujad on kogunud mureses, aga nad oskavad neid ühiselt kanda Jumala ette. Nad on enne otsinud Jumala riiki, ja on nüüd teineteist leidnud sellel pühal teel. — Järgnesid tervitused I ja II korpuseltsiliste-kaasvõitlejate poolt. Proua adjutant Molin soovis noorpaarile rikkaid õnnistusi Jumalalt, neile andes kaasa salmi Kol. 3: 17. Nüüd tõsteti Päästearmee vere ja tule lipp pruutpaari kohale. Adjutant seisis mõlemi keskel ja luges ette abellumise määrused sõdurite määrustikust, ja selle järgi

luges ette laulatus sõnad, mida kordasid noored elukaasvõitlejad. See oli pühalik hetk. Kuigi esmakordselt paljudele nähtud, siiski jättis see tõsise ja pühaliku mulje, [kui lihtsameelsed noored oma armsa lipu all tõotati truudust Armeele ja teineteisele, sellega püüdes olla kasulik inimkonnale ja et ühiselt võidelda ligemiste päästmiseks. Lõpuks anti sõna ka noortele endile. Hans Valk kui tõsine ristivõitleja rääkis, et ta teab, mis tähendavad Jumala õnnistused, mida nii rohkesti neile soovitud. Tema noor abikaasa andis alandlikku vaimus oma lühikeses tunnistuses.

See oli kaunis tund. Oli kena näha, kuidas noored ühinevad armastuses abieluks, ükskõik, missuguse usulise rituaali järgi. Päästearmeel ritaual on aga lihtne, kuid temal ei puudu tõsine vaim ega pühalikkus.

H. J.

Tartu korpus.

Pühapäeval, 5. oktoobril oli meil auline pühituskoosolek. Jumala vaim oli ligi. Kolm hinge tulid pühitusele, et uut jõudu saada Jumalalt. Õhtusel koosolekul oli rohkesti osavõtjaid. Vaba ja hää vaim valitses koosolekul. Rääkis, et „ei“ öelda patule, aga „ja“ Jumalale. Üks noor sõjaväelane tõstis üles oma käe, tunnistuseks, et ta usub Jumalat. Ja pärast tuli kahehüütuks. Nii mõnedki järgnesid temale. Kiitus olgu Jumalale! 9. oktoobril oli „Sõjahüüu“ koosolek. Justus oli hüüdsõjast Lõuna-Ameerikas j. n. e. 10. oktoobril saime kirja ja kutse, et pidada koosolekut vangimajas. Siis võtsime vastu ka 4 nekruti. 17. oktoobril oli meil rõõm vastu võtta jälle ühe uue nekruti.

19. okt. oli lastedemonstratsioon ühes 15 lapssõduri sisseõnnistamisega. Laste osa oli väga mõjuv. Õhtul oli väga hää koosolek. Saal oli täis rahvast. 4 hinge otsisid päästmist.

Selle kuu jooksul oleme palju vanu ja haigeid külasthanud. Nii mõnelegi oleme annud toitu ja abi.

V. Granholm, ensain.

H. ja A. Valk, ühinenud päästelipu all.

nii mõnessegi üksikasja suhtuti aja- puudusel pääliskaudselt, kuid mulje sellest väärrikast tööst, ühtlasi soomlaste kohvijoomisega ühendatud sõbralikkusest oli hää. Nähtud asutised on üks väike osa suurest tööst, mida Päästearmee teeb üle kogu maailma. Häätahtlik ja usuliselt liigutatud isik tunneb aga kaasa sellele ja — paneb käed külge.

Hermann Jänes.

Järgmise numbrina
„Jõulu-Sõjahüüd“

Kolm sündi.

Jumalastel on kolmesugu sünnipäevad. Esimese, loomuliku sünni läbi näevad nad selle maailma valgust. Teise, ussündi läbi tõmmatakse nad kitsast, pimedast loomuseisusest armu valgusse. Kolmas sünd, ihulik surm, vabastab jumalalapsed sellest maailmast, ihu kitsast vanglast, kuna nad asetatakse igaviku armastusse. Inglise valmis seismas selle sünni juures, igaviku sündinud last vastu võtma ja Jumala süle kandma.

Gerhard Tersteegen.

Mööga ja kilbi brigaad.

**Piibli tekstid
novembris.**

2. Kuningate

L. 1.	— 1: 1—8	T. 18.	— 6: 8—18
P. 2.	— 1: 9—16	K. 19.	— 6: 19—27
E. 3.	— 2: 1—8		
T. 4.	— 2: 9—18		
K. 5.	— 2: 19—25		
N. 6.	— 3: 1—12	N. 20.	— 27: 1—9
R. 7.	— 3: 13—24	R. 21.	— 27: 10—18
L. 8.	— 4: 1—7	L. 22.	— 27: 19—27
P. 9.	— 4: 8—16		
E. 10.	— 4: 17—30	P. 23.	— 28: 1—9
T. 11.	— 4: 31—37	E. 24.	— 28: 10—18
K. 12.	— 4: 38—44	T. 25.	— 28: 19—27
N. 13.	— 5: 1—7	K. 26.	— 29: 1—9
R. 14.	— 5: 8—14	N. 27.	— 30: 1—10
L. 15.	— 5: 15—19	R. 28.	— 30: 11—23
P. 16.	— 5: 20—27	L. 29.	— 30: 24—33
E. 17.	— 6: 1—7	P. 30.	— 31: 1—9

Erilised nädala palveteemid.

Nov. 2. Haiged ihult ja vaimult.

9. Rahu võit.

16. Jaapan.

23. Lesed ja vaesedlapsed.

30. Meie valitsejad ja autoriteetsed isikud.

**Korpus kadettide ja kandidaatide
pühapäev 23. novembril.**

Vajame noori mehi ja naisi erilistele
ülesannetele

**Erilised koosolekud igas
korpus**

Kui lapsed magavad. (Algus 3. lehek.)

niisked olema, ja värisevat lõuga, ütlesin lõbusalt: „Tere hommikut, Lõbus Naeratus! Öde kandis ema koorimat sel ajal, kui sa magasid. Kas sa ei ole rõõmus?“ Ja edasi: „Nancy, arvad sa, et oled küllalt suur, tuua siia venna puuvilja?“ Agaralt hüppas väike laps-kööki, kuna Juniori palet ümbritses imestuse naeratus.

„Sa armastad aidata oma venda, üks ole nii, öeke?“ päris tema hoogsalt, kui öde võidurikkalt kandis soovitud puuvilja tema kohale lauale. Noogutades jaatavalt, ronis öeke üles oma toolile ümber laua nurga, nähtavasti olles teadmatutes, et ta tõugati troonilt maha!

* * *

Ma usun kindlasti, et õnne harjumus edeneb lapseas, ja kui see omandatakse täielikult, siis kestab ta kogu eluaeg. Teisest küljest ei tea ma midagi, mis rohkem rõõviks isiklikku õnne kui vilets enese üle nuresimine.

PÄÄSTEARMEE

**Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tallinna II korpus Vaksali puiest. 8-a
Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu**

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kell 1/2 8.
Pühapäevakool igal pühap. k. 1/21 p.

Eelolevad sündmused.

Territoriaal-komandöri, üldsekretäri ja proua Pennick'i ning uute Eesti ohvitseride külaskäik.

Tartu. Laupäeval, 8. nov. Eesti kadettide ametisse seadmine.

„ Pühapäeval, 9. nov. Erilised koosolekud, nagu teatud kohapääl.

Tallinn. Esmaspäeval, 10. nov. Eesti kadettide ametisse seadmine ja uute ohvitseride tervitamine

Kõik ohvitserid, kes ametis Eestis, võtavad osa neist koosolekuist.

„Sõjahüü“ võitlejate nimestik oktoobris.

Tallinna I korpus.

Adj. E. Molin 25 eks. Kapt. V. Jörgensen 40 eks. Ltn. K. F. Bernadt 75 eks. Liter. seers. H. Sandberg 75 eks. Söd. E. Niimann 60 eks. Söd. F. Leemann 55 eks. Muusik. M. Ernits 37 eks. Seers. H. Olo 37 eks. Seers. A. Sagar 35 eks. V. Seers. O. Riis 35 eks. Söd. M. Holunder 35 eks. Söd. S. Damm 30 eks. Söd. J. Deubner 30 eks. Kassah. J. Kütt 25 eks. Seers. A. Kreos 25 eks.

Tallinna II korpus.

Leitn. J. Matveus 100 eks. Södur Anette Reisman 85 eks. Muusik. Alide Matveus 75 eks. Södur Alice Valk 35 eks. Södur Ellisabet Böder 25 eks. Södur Elvine Vaatsep 25 eks.

Tartu korpus.

Ltn. M. Bles 103 eks. Söd. E. Paavel 45 eks. Ens. V. Granholm 30 eks.

Laulgem Jumalale!

1.

1. Kindel paik minul Jeesuse Päästearmees, et patuga võidelda sääli. Kälme vabadustele, saatan põgeneb eel, hingi Päästjale võidame kõik.

Koor: Jah, Jeesu eest ma seisan vaid, kes k võitlusmõllu, tormisid. Kus Jeesus viib, ma jälgin ka, Ta eest, jah seisan Jeesu eest.

2. Meil on armastust patuse, kadunu eest ja sõdime patuga siin. Päästesõnuni hüüd kostab kõigile nüüd, et nad tunneks, kui häa on Ta arm.

3. Jeesus lepitab meid, suri ristil me eest ja lunastas maailma süüd. Üles tõusis Ta siis, elab praegugi veel, päästab kõiki, kes Temale truud.

1. Tootused ial ei peta, igavest seisvad nad. Verega kinnitas Jeesus, kõik, mis ta lubanud.

Koor: Põlegu maa ja taevas, kadugu kõik maailmas — näed, kui jääd usus kindlaks, tootused seisvad veel.

2. Tee nii kui Abraham teinud, taeva pool' vaata sa. Lugedes tähti sa märkad, kasvab usk, lootus ka.

3. Usu, kui pimedus piirab, päike ei kustund veel. Päästmise hommik nii selge koidab ja pea su teel.

4. Usu, kui taga sind kiusab maailm nii kurjasti. Jumala poeg käib su seltsis tulises ahjuski.

5. Usu, kui lahuvad sõbrad, usu, et truustsi Jeesus, su sõber, sind saadab maailma otsani.

6. Usu, mis ial sul juhtub, pea oled kodumaal. Kõik, mis siin uskusid, lootsid, igavest näed sa sääli.

3.

1. Üks silmapilk, siis võitlemine mööda, üks silmapilk, torm murrab vägevalt. Üks silmapilk, siis paradiisi aias ma Jeesu süles hingamagusalt.

∴ Üks silmapilk, siis rahupalmid paist'vad ja väsind võitjad võidurõõmu maits'vad. ∴

2. Üks silmapilk veel nutuleiba süüa, üks silmapilk siin pisarate teel. Üks silmapilk veel pisarpalgel käia, sest taeva vara seisab varjul veel.

∴ Üks silmapilk, siis Jeesus ilmub jälle ja võtab nõdrad lapsed oma sülle. ∴

3. Üks silmapilk, siis väsind hing siit tõttab kui nõder tall karjase sülesse.

Üks silmapilk, siis ingel sülle võtab ja kannab paradiisi ülesse.

∴ Üks silmapilk, siis varjud maha jäävad ja Jeesu sarnaseks kõik võitjad saavad. ∴

4. Ei ole kahjuks meil see risti elu, vaev Talle järje ees saab unustud.

Üks silmapilk siin kestab vaev ja valu, pea saan ma igavesti rõõmustud

∴ Üks silmapilk veel õkkad südant pistvad, siis ristikandjad taevalaual ist'vad. ∴

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti. Vastutav toimetaja: enovi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalimann'i trükk Tallinnas, V. Karja tän. 12.

1930 a.